

BOSNA I HERCEGOVINA
Konkurencijsko vijeće

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
Конкуренијски савјет

МИШЉЕЊЕ

**по Захтјеву привредног субјекта «Еуро-пак» д.о.о. Бугојно, у вези постојања
збрањеног споразума**

Сарајево, новембар, 2012. године

Број: 01-26-7-13-1-И/12
Сарајево, 27.11.2012. године

На основу члана 25. став (1) тачка ф) Закона о конкуренцији („Службени гласник БиХ“ бр. 48/05,76/07 и 80/09), а на захтјев привредног субјекта «Еуро-пак» д.о.о. Бугојно, Кожарска 18, 70230 Бугојно, Босна и Херцеговина, за примљеног од стране Конкyренцијског савјета дана 18.10.2012. године под бројем: 01-26-7-13-И/12, Конкyренцијски савјет на 47. (четрдесетседмој) сједници одржаној 27.11.2012. године, даје

МИШЉЕЊЕ

Привредни субјект «Еуро-пак» д.о.о. Бугојно, Кожарска 18, 70230 Бугојно, Босна и Херцеговина (у даљем тексту: Еуро-пак или Подносилац захтјева), поднио је дана 18.10.2012. године, Захтјев Конкyренцијском савјету, за примљен под бројем: 01-26-7-13-И/12, за давањем мишљења о постојању забрањеног споразума у смислу повреде одредби члана 4. Закона о конкуренцији („Службени гласник БиХ“ бр. 48/05,76/07 и 80/09) (даље у тексту: Закон).

У Захтјеву је наведено да је привредни субјект Еуро-пак од јануара 2006. године постао купац једног пословног простора на граничном прелазу Изачић, Босна и Херцеговина (даље у тексту: ГП Изачић), на основу проведене тендерске процедуре од стране Управе за индиректно опорезивање Бања Лука, Босна и Херцеговина (даље у тексту: УиО), као власника овог царинског терминала. Тендер за закуп био је расписан за дојелу 6 канцеларија, свака од по 20 м², за 6 шпедитера који испуне све услове прописане тендером, с наглашеним условом да једну канцеларију може закупити само једно предузеће, те је из тог разлога излицитирана висока цијена закупа у износу од 2.000,00 КМ тј. 100,00 КМ/м² у односу на пословне просторе на другим граничним прелазима Босне и Херцеговине. У току тендерског поступка оцијењено је да се изнајме на коришћење још двије просторије, за укупно 8 шпедитера.

Подносилац Захтјева у истом наводи да је након потписивања 8 уговора о закупу са 8 шпедитера који су испунили постављене услове тендера, УиО у сарадњи са надлежним органима Општине Бихаћ, усменим саопштењем дала сагласност да побједници на тендеру тј. носиоци уговора о закупу, своје канцеларије могу понудити истовремено у подзакуп другим шпедицијама, које нису задовољиле постављене услове тендера, те сматра да је тиме дошло до повреде одредби Закона о конкуренцији у смислу члана 4. став (1) тачка д).

У Захтјеву је даље наведено, да од тада у једном пословном простору од 20 м² раде истовремено носилац уговора о закупу и још 2 или више правних субјеката са истом дјелатношћу обављања шпедитерских услуга, који заједнички дијеле закупнину и трошкове, те су се међусобно договорили и спустили цијену својих услуга на релевантном тржишту пружања шпедитерских услуга на ГП Изачић, а што им је омогућила УиО, кршећи при томе одредбе Закона о унутрашњој трговини (“Службене новине ФБиХ”, број 40/10), Правилника о условима минималне техничке опремљености пословних простора за обављање трговине и трговинских услуга (“Службене новине ФБиХ”, број 49/12), Права запосленика на нормалне увјете рада и

одредбе Закона о конкуренцији у смислу постојања забрањеног споразума из члана 4. овог Закона.

Подносилац захтјева такође наводи, да су једина шпедиција на ГП Изачић, која своју канцеларију није издала у подзакуп трећим лицима, те сама сноси све трошкове везане за тај пословни простор, што директно утиче на формирање њихове цијене шпедитерских услуга, али је управо из тог разлога неконкурентна на релевантном тржишту пружања шпедитерских услуга на ГП Изачић, на ком тренутно дјелује преко 20 шпедиција, у 8 канцеларија.

У Захтјеву подносилац такођер наводи, да ситуацију на ГП Изачић, знатно погоршава и Одлука од стране УиО, којом се робе усмјеравају на одређене царинарнице и граничне прелазе, као и наметање високих режијских трошкова у предметним пословним просторијама с њихове стране, те немогућност утицања на рационализацију трошкова и њихов стварни обрачун од стране корисника простора.

Чланом 25. став (1) Закона, утврђена је надлежност Конкуренцијског савјета, као самосталног тијела које има искључиву надлежност у одлучивању о постојању забрањеног конкуренцијског дјеловања на цијелој територији Босне и Херцеговине, гдје је, између осталих, у тачки ф) дефинисано да исти даје мишљење и препоруке о било ком аспекту конкуренције, по службеној дужности или на захтјев привредног субјекта.

У оквиру дефинисаних надлежности, како је наведено у члану 25. став (1) тачка д) Закона, јесте и надлежност одлучивања о провођењу и вођењу поступка пред Конкуренцијским савјетом.

Конкуренцијски савјет не може утврдити постојање повреде одредби Закона без провођења поступка који се, у складу с чланом 27. став (1) Закона, покреће по службеној дужности или на основу Захтјева странке, па самим тим није у могућности дати тражено мишљење о постојању забрањеног конкуренцијског дјеловања.

Чланом 4. став (1) Закона, утврђено је, да се сваки уговор, његове поједине одредбе или прећутни договор, сматрају забрањеним споразумом уколико се односе на:

- а) директно или индиректно утврђивање куповних и продајних цијена или било којих других трговачких услова;
- б) ограничавање и контролу тржишта;
- в) подјелу тржишта;
- г) примјену различитих услова за идентичне трансакције са другим привредним субјектима, доводећи их у неповољан положај у односу на конкуренцију;
- д) условљавање друге стране да прихвати додатне обавезе које по својој природи нису у вези с предметом споразума.

Уколико је испуњен барем један од услова наведених у члану 4. став (1) Закона, те за то постоје ваљани докази, онда се ради о забрањеном споразуму, који за циљ и посљедицу има спречавање, ограничавање или нарушавање тржишне конкуренције на релевантном тржишту, односно дошло је до повреде одредби члана 4. став (1) Закона.

Релевантно тржиште дефинисано је у члану 3. Закона, те Одлуком о утврђивању релевантног тржишта („Службени гласник БиХ“, бр. 18/06 и 34/10).

Чланом 9. Закона и Одлуком о дефинисању категорија доминантног положаја („Службени гласник БиХ“, бр. 18/06 и 34/10) дефинисан је доминантан положај једног привредног субјекта на релевантном тржишту, а чланом 10. утврђена забрана његове злоупотребе у смислу:

- a) директног или индиректног наметања нелојалних куповних и продајних цијена или било којих других трговачких услова;
- b) ограничавање тржишта;
- c) примјена различитих услова за исту или сличну врсту послова са другим странама, доводећи их у неравноправан и неповољан конкурентски положај,
- d) условљавање друге стране да прихвати додатне обавезе које по својој природи нису у вези с предметом споразума.

Уколико је испуњен барем један од услова из члана 10. став (1) Закона, те зато постоје ваљани докази, онда се ради о злоупотреби доминантног положаја на одређеном релевантном тржишту.

Ово Мишљење је дато искључиво на основу података наведених у Захтјеву привредног субјекта Еуро-пак за давање мишљења Конкурентијског савјета.

Предсједница

Гордана Живковић

Достављено:

- Подносиоцу Захтјева
- у спис
- архив Конкурентијског савјета